

Downloaded via the EU tax law app / web

Väliaikainen versio

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

20 päivänä lokakuuta 2022 (*)

Ennakkoratkaisupyyntö – Eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettava yhteinen verojärjestelmä – Direktiivi 90/435/ETY – 4 artiklan 1 kohta – Tytäryhtiön emoyhtiölle maksamien osinkojen verovapaus – Lopullisesti verotettujen tulojen ylijäämän siirtäminen seuraaville verotusvuosille – Yhtiön, jonka hallussa on toisen yhtiön lopullisesti verotettujen tulojen ylijäämiä, absorptiosulautuminen – Kansallinen säännöstö, jolla rajoitetaan näiden ylijäämien siirtoa vastaanottavalle yhtiölle

Asiassa C-295/21,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka cour d'appel de Bruxelles (Brysselin ylioikeus, Belgia) on esittänyt 29.4.2021 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 10.5.2021, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Allianz Benelux SA

vastaa

Belgian valtio ja SPF Finances,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Safjan sekä tuomarit N. Jääskinen ja M. Gavalec (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: A. Rantos,

kirjaaja: hallintovirkamies M. Krausenböck,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 3.2.2022 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Allianz Benelux SA, edustajanaan V. A. De Brauwere, avocate
- Belgian hallitus, asiamiehinään S. Baeyens, J. C. Halleux ja C. Pochet, avustajanaan asiantuntija D. Delvaux,
- Euroopan komissio, asiamiehinään W. Roels ja V. Uher,

kuultuaan julkisasiamiehen 28.4.2022 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin

sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23.7.1990 annetun neuvoston direktiivin 90/435/ETY (EYVL 1990, L 225, s. 6), luettuna yhdessä perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla osakeyhtiöiden sulautumisesta 9.10.1978 annetun kolmannen neuvoston direktiivin 78/855/ETY (EYVL 1978, L 295, s. 36) sekä 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla osakeyhtiöiden jakautumisesta 17.12.1982 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 82/891/ETY (EYVL 1982, L 378, s. 47) kanssa, 4 artiklan 1 kohdan tulkintaa.

2 Tämä ennakkoratkaisupyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä Allianz Benelux ja toisaalta Belgian valtio ja SPF Finances ja joka koskee tämän yhtiön verotettavan tuloksen määrittämistä yhtiöverotusta varten verovuosina 2004–2007.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Direktiivi 90/435

3 Direktiivin 90/435 johdanto-osan kolmannessa ja neljännessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden nykyiset eri jäsenvaltioissa sijaitsevien emoyhtiöiden ja tytäryhtiöiden välisiä suhteita sääntelevät verosäännökset eroavat toisistaan huomattavasti ja ovat yleisesti ottaen vähemmän edullisia kuin samassa jäsenvaltiossa sijaitsevien emoyhtiöiden ja tytäryhtiöiden välisiin suhteisiin sovellettavat säännökset; eri jäsenvaltioissa sijaitsevien yhtiöiden välinen yhteistyö saatetaan tällä tavoin epäedullisempaan asemaan kuin samassa jäsenvaltiossa sijaitsevien yhtiöiden välinen yhteistyö; tämä epäedullisuus olisi poistettava ottamalla käyttöön yhteinen järjestelmä ja helpottamalla näin yhtiöiden ryhmittymistä yhteisössä,

jos emoyhtiölle tytäryhtiönsä osakkaana jaetaan voittoa, emoyhtiön sijaintijäsenvaltion on:

- joko oltava verottamatta tätä voittoa,
- tai verotettava sitä mutta samalla valtuutettava tämä yhtiö vähentämään veronsa määrästä tytäryhtiön tästä voitosta maksamaa veroa vastaava osuus”.

4 Tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa säädetään seuraavaa:

”Kunkin jäsenvaltion on sovellettava tätä direktiiviä

- kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitseville yhtiöille jaettuihin voittoihin, jotka ovat peräisin niiden muissa jäsenvaltioissa sijaitsevista tytäryhtiöistä,
- kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevien tytäryhtiöiden muissa jäsenvaltioissa sijaitseville emoyhtiöilleen jakamiin voittoihin.”

5 Mainitun direktiivin 4 artiklan 1 ja 2 kohdan sanamuoto on seuraava:

”1. Jos emoyhtiölle tytäryhtiönsä osakkaana jaetaan voittoa muutoin kuin tämän selvitystilaan joutumisen yhteydessä, emoyhtiön sijaintivaltion on:

- joko oltava verottamatta tätä voittoa,
- tai verotettava voittoa mutta samalla valtuutettava tämä yhtiö vähentämään veronsa määrästä tytäryhtiön tästä voitosta maksamaa veroa vastaava osuus, ja tarvittaessa määrä, jonka

tytäryhtiön sijaintivaltio 5 artiklan poikkeussäännöksiä soveltaen on kantanut [lähdeverona], vastaavan kansallisen veron määrän rajoissa.

2. Kukin jäsenvaltio voi kuitenkin säätää, ettei osuuteen liittyviä kuluja tai tytäryhtiön voitonjaosta johtuvia arvonalennuksia saa vähentää emoyhtiön verotettavista voitoista. Jos näissä tapauksissa osuuteen liittyvät hallintokulut vahvistetaan vakiomenetelmällä, vakiomäärä ei saa olla suurempi kuin 5 prosenttia tytäryhtiön jakamista voitoista.”

6 Direktiiviä 90/435 muutettiin muun muassa 22.12.2003 annetulla neuvoston direktiivillä 2003/123/EY (EUVL 2004, L 7, s. 41). Direktiivin 90/435, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2003/123, 4 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos emoyhtiölle tai sen kiinteälle toimipaikalle jaetaan voittoa muutoin kuin tytäryhtiön selvitystilaan joutumisen yhteydessä sillä perusteella, että emoyhtiö on tytäryhtiönsä osakas, emoyhtiön sijaintivaltion ja sen kiinteän toimipaikan sijaintivaltion on joko

- oltava verottamatta tätä voittoa, tai
- verotettava tällaista voittoa, mutta samalla valtuutettava emoyhtiö ja kiinteä toimipaikka vähentämään maksettavan veron määrästä osuus, jonka tytäryhtiö tai mikä tahansa alatytäryhtiö on maksanut voittoon liittyvästä yhtiöverosta edellyttäen, että 2 ja 3 artiklassa säädetty vaatimukset kunkin tason yhtiön ja alatytäryhtiön osalta täyttyvät, mutta kuitenkin enintään emoyhtiölle maksettavaksi määrättyä veromäärää vastaava määrä.”

7 Direktiivi 90/435 kumottiin eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 30.11.2011 annetulla neuvoston direktiivillä 2011/96/EU (EUVL 2011, L 345, s. 8), joka tuli voimaan 18.1.2012. Pääasian tosiseikkoihin on niiden tapahtumajajan perusteella kuitenkin sovellettava ajallisesti direktiiviä 90/435.

Direktiivi 78/855

8 Direktiivin 78/855 19 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Sulautumisella on seuraavat suoraan laista johtuvat ja samanaikaiset vaikutukset:

- a) sekä sulautuvan ja vastaanottavan yhtiön välillä että suhteessa ulkopuolisiin kaikki sulautuvan yhtiön varat ja vastuut siirtyvät vastaanottavalle yhtiölle;

– –”

Belgian oikeus

9 Vuoden 1992 tuloverokoodeksin (code des impôts sur les revenus de 1992), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasian tosiseikkoihin (jäljempänä vuoden 1992 tuloverokoodeksi), 202 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Verokauden voitosta on myös vähennettävä, siltä osin kuin siihen sisältyvät,

- 1° osingot, poikkeuksena tulot, jotka on saatu luovutettaessa yhtiölle sen omia osakkeita tai osuuksia tai yhtiön omaisuuden täyden ja osittaisen jakamisen yhteydessä;

– –”

10 Vuoden 1992 tuloverokoodeksin 204 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Edellä 202 §:n 1 momentin 1, 3 ja 4 kohdan nojalla vähennyskelpoisten tulojen katsotaan sisältyvän verokauden voittoon 95 prosenttiin asti peritystä tai saadusta määrästä, johon on mahdollisesti lisätty irtaimen omaisuuden tuotosta tehtävä todellinen tai fiktiivinen pidätys tai, 202 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen tulojen osalta, josta on vähennetty myyjälle hyvitetty korko, jos arvopaperit on hankittu kyseisen verokauden aikana.”

11 Vuoden 1992 tuloverokoodeksin 205 §:n 2 momentin sanamuoto on seuraava:

”Edellä 202 §:ssä tarkoitettu vähennys rajoitetaan 199 §:n soveltamisen jälkeen jäävään verokauden voiton määrään, josta vähennetään – –”

12 Vuoden 1992 tuloverokoodeksin 206 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Aikaisemmat ansiotulolajin tappiot vähennetään järjestyksessä kunkin seuraavan verokauden ansiotuloista.

2. – –

Edellä 211 §:n 1 momentin mukaisesti suoritettussa sulautumisessa vastaanottava yritys voi vähentää ennen sulautumista syntyneet sulautuvan yhtiön ansiotulolajin tappiot suhteessa osuuteen, joka vastaa ensin mainitun yhtiön sulautuvien osien verotuksellisen nettovarallisuuden osuutta ennen sulautumista siitä kokonaismäärästä, joka muodostuu vastaanottavan yhtiön verotuksellisesta nettovarallisuudesta ja sulautuvien osien verotuksellisesta nettoarvosta niin ikään ennen sulautumista. Edellä olevaa 211 §:n 1 momentin mukaista jakautumista koskevaa sääntöä sovelletaan liiketoiminnan kulujen siihen osaan, joka määritetään sulautuvien osien verotuksellisen nettoarvon suhteena sulautuvan yhtiön verotuksellisen nettoarvon kokonaismäärään.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

13 AGF l’Escaut SA sulautti itseensä 16.11.1995 kaksi vakuutusyhtiötä. AGF l’Escaut sulautui itse 15.9.1999 Assubel?Vie SA:han, samoin kuin viisi muuta vakuutusyhtiötä.

14 AGF l’Escaut’n ja Assubel?Vien sulauttamilla yhtiöillä, jäljempänä yhdessä Allianz Benelux, oli lopullisesti verotettujen tulojen ylijäämiä, jotka olivat siirrettävissä myöhemmille verotusvuosille. Allianz Benelux oli siis siirtänyt nämä lopullisesti verotettujen tulojen ylijäämät verotusvuosille 2004–2007. Belgian verohallinto oli hylännyt tämän täysimääräisen siirron.

15 Allianz Beneluxin tästä hylkäävästä päätöksestä tekemän oikaisuvaatimuksen johdosta Belgian verohallinnon toimivaltainen aluejohtaja katsoi 19.12.2012 tekemässään päätöksessä, että koska ei ole säännöstä, jossa säädettäisiin sulautuvan yhtiön lopullisesti verotettujen tulojen ylijäämien siirtämisestä vastaanottavalle yhtiölle, Allianz Beneluxin käsiteltävässä asiassa hakema sulautuvien yhtiöiden lopullisesti verotettujen tulojen ylijäämien siirtäminen ei perustunut mihinkään oikeudelliseen perustaan. Se kuitenkin hyväksyi näiden ylijäämien osittaisen siirron ainoastaan vuoden 1992 tuloverokoodeksin 206 §:n 2 momentissa säädetyn suhdeluvun mukaan palautettavissa olevien tappioiden osalta.

16 Allianz Benelux nosti kyseistä päätöstä koskevan kanteen tribunal de première instance francophone de Bruxellesissa (Brysselin ranskankielinen alioikeus, Belgia). Kyseinen tuomioistuin hylkäsi 20.5.2016 antamallaan tuomiolla vaatimuksen lopullisesti verotettujen tulojen ylijäämän siirtämisestä täysimääräisenä.

17 Allianz Benelux valitti tästä tuomiosta ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen. Allianz Beneluxin mukaan on niin, että jos vastaanottava yhtiö ei voi siirtää siirrettävissä olevia

sulautuvan yhtiön lopullisesti verotettuja tuloja täysimääräisinä, ensinnäkin kyseisiä tuloja verotetaan, toiseksi rikotaan direktiivin 90/435 4 artiklan 1 kohtaa ja kolmanneksi loukataan verotuksen neutraalisuuden periaatetta.

18 Tässä tilanteessa cour d'appel de Bruxelles (Brysselin ylioikeus, Belgia) on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko [direktiivin 90/435] 4 artiklan 1 kohtaa, kun sitä luetaan mahdollisesti yhdessä yhteisöoikeudesta annettujen direktiivien [78/855] ja [82/891] säännösten kanssa, tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään, että [ensin mainitussa direktiivissä] tarkoitetut jaetut voitot on sisällytettävä osinkoja saavan yhtiön veron laskentaperusteeseen, minkä jälkeen 95 prosenttia mainituista osingoista vähennetään veron laskentaperusteesta ja siirretään tarvittaessa myöhemmille verotusvuosille, mutta jonka seurauksena – koska Belgian lainsäädännöstä puuttuu erityinen oikeussääntö, jonka mukaan yhtiöiden rakenneuudistustoimenpiteiden yhteydessä sulautuvan yhtiön näin siirtämät vähennykset siirrettäisiin täysimääräisinä vastaanottavalle yhtiölle – voittoa verotetaan välillisesti mainitun rakenneuudistuksen yhteydessä sellaisen säännöksen soveltamisen vuoksi, jonka mukaan vähennyksiä voidaan siirtää vain sen suhdeluvun mukaan, joka kuvastaa sulautumista edeltäneen, sulautuvan yhtiön sulautuvien osien verotuksellisen nettovarallisuuden osuutta siitä kokonaismäärästä, joka muodostuu vastaanottavan yhtiön verotuksellisesta nettovarallisuudesta ja sulautuvien osien verotuksellisesta nettoarvosta niin ikään ennen sulautumista?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

Tutkittavaksi ottaminen

19 Aluksi on todettava, että vaikka ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa ennakkoratkaisukysymyksessään paitsi direktiivin 90/435 4 artiklan 1 kohtaan myös direktiiveihin 78/855 ja 82/891, se ei mainitse yhtäkään näiden kahden viimeksi mainitun direktiivin erityistä säännöstä eikä esitä syitä, joiden vuoksi ne olisivat merkityksellisiä pääasiassa.

20 Ensinnäkin on todettava direktiivistä 82/891, että sillä säännellään sen 1 artiklan mukaan ainoastaan jakautumista absorption ja/tai uusien yhtiöiden perustamisen johdosta, joten sitä ei voida soveltaa pääasiassa, joka koskee sulautumista, joka on eri asia kuin tällainen jakautuminen.

21 Toiseksi myöskään direktiiviä 78/855 ei voida soveltaa pääasiaan, koska se koskee ainoastaan sulautumisia koskevia yksityisoikeudellisia näkökohtia, eikä siinä ole säännöksiä, joilla on verotuksellinen ulottuvuus. Euroopan unionissa tapahtuvien sulautumisten verotuksellisia näkökohtia säänneltiin pääasian tosiseikkojen tapahtumisaikaan eri jäsenvaltioissa olevia yhtiöitä koskeviin sulautumisiin, diffuusioihin, varojensiirtoihin ja osakkeidenvaihtoihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23.7.1990 annetulla neuvoston direktiivillä 90/434/ETY (EYVL 1990, L 225, s. 1).

22 Kolmanneksi direktiivin 90/435 osalta on muistutettava yhtäältä, että – kuten muun muassa sen johdanto-osan kolmannesta ja neljännestä perustelukappaleesta ilmenee – kyseisellä direktiivillä pyritään poistamaan jäsenvaltiossa sijaitsevan tytäryhtiön toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle emoyhtiölleen jakamien voittojen taloudellisesta näkökulmasta kaksinkertainen verotus ja helpottamaan näin yhtiöiden ryhmittymistä unionin tasolla. Direktiivin 90/435 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään verotuksen neutraalisuuden tavoitteen saavuttamiseksi säännöstä, jonka avulla pyritään välttämään se, että jaetut voitot joutuvat ensiksi verotuksen kohteeksi tytäryhtiön verotuksessa ja toiseksi emoyhtiön verotuksessa (ks. vastaavasti tuomio 19.12.2019, Brussels Securities, C-389/18, EU:C:2019:1132, 35 ja 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Missään tämän direktiivin säännöksessä ei säädetä nimenomaisesti

sen soveltamisesta pääasiassa kyseessä olevan kaltaisten yhtiöiden välisiin sulautumisiin.

23 Toisaalta direktiivin 90/435 1 artikla koskee jäsenvaltiossa sijaitseville yhtiöille jaettuja voittoja, jotka ovat peräisin niiden muissa jäsenvaltioissa sijaitsevilta tytäryhtiöiltä. Lisäksi unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan kyseisen direktiivin 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisellä luetelmakohdalla ei säännellä tilannetta, jossa osinkoja jakavan yhtiön kotipaikka on samassa jäsenvaltiossa kuin osingot saavan yhtiön kotipaikka (määräys 4.6.2009, KBC Bank ja Beleggen, Risicokapitaal, Beheer, C?439/07 ja C?499/07, EU:C:2009:339, 57 kohta).

24 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisupyynnöstä ei kuitenkaan ilmene sulautuvien yhtiöiden saamien osinkojen alkuperää, joten ei ole mahdollista määrittää, säännelläänkö pääasiassa kyseessä olevia liiketoimia direktiivillä 90/435, vai muodostavatko ne päinvastoin täysin jäsenvaltion sisäisen tilanteen, jossa on mukana vain belgialaisia yhtiöitä.

25 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan olettamana on, että unionin oikeuteen liittyvällä ennakkoratkaisukysymyksellä on merkitystä asian ratkaisun kannalta (ks. vastaavasti tuomio 7.9.2022, Cilevi?s ym., C?391/20, EU:C:2022:638, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Toisaalta unionin tuomioistuin on jo todennut, että Belgian kansallisessa oikeudessa viitataan lopullisesti verotettuja tuloja koskevan järjestelmän osalta direktiiviin 90/435, ja se on näin ollen katsonut, että koska kansallisessa oikeudessa unionin oikeuteen tehdyn viittauksen ulottuvuus on yksinomaan kansallisen oikeuden alaan kuuluva kysymys, yksinomaan kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida unionin oikeuteen tehdyn viittauksen täsmällinen ulottuvuus ja unionin tuomioistuimen toimivalta rajoittuu ainoastaan unionin oikeuden säännösten tutkimiseen (ks. vastaavasti tuomio 18.10.2012, Punch Graphix Prepress Belgium, C?371/11, EU:C:2012:647, 26 ja 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

26 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 33 kohdassa, ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että Belgian verohallinto on nimenomaisesti perustanut pääasiassa kyseessä olevan päätöksen lopullisesti verotettuja tuloja koskevaan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön.

27 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että ennakkoratkaisukysymys voidaan ottaa tutkittavaksi ja että sitä on tarkasteltava ainoastaan direktiivin 90/435 valossa.

Asiakysymys

28 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy ainoalla ennakkoratkaisukysymyksellään lähinnä, onko direktiivin 90/435 4 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jossa säädetään, että yhtiön saamat osingot sisällytetään sen veron laskentaperusteeseen, minkä jälkeen 95 prosenttia kyseisten osinkojen määrästä vähennetään tästä veron laskentaperusteesta, ja että tämä vähennys voidaan siirtää tarvittaessa myöhemmille verotusvuosille, mutta jonka mukaan kyseinen vähennys voidaan kuitenkin siirtää kyseisen yhtiön absorptiosulautumisen yhteydessä vastaanottavalle yhtiölle vain siinä suhteessa, joka vastaa sulautuvan yhtiön nettovarallisuuden osuutta siitä kokonaismäärästä, joka muodostuu vastaanottavan yhtiön ja sulautuvan yhtiön yhteenlasketusta verotuksellisesta nettovarallisuudesta.

29 Tässä yhteydessä on muistutettava, että direktiivin 90/435, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2003/123, 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos emoyhtiölle tai sen kiinteälle toimipaikalle jaetaan voittoa muutoin kuin tytäryhtiön selvitystilaan joutumisen yhteydessä sillä perusteella, että emoyhtiö on tytäryhtiönsä osakas, emoyhtiön sijaintivaltion ja sen kiinteän toimipaikan sijaintivaltion on joko oltava verottamatta tätä voittoa tai verotettava tällaista voittoa, mutta samalla valtuutettava emoyhtiö ja kiinteä toimipaikka vähentämään maksettavan veron määrästä osuus, jonka tytäryhtiö tai mikä tahansa alatytäryhtiö on maksanut voittoon liittyvästä

yhtiöverosta edellyttäen, että 2 ja 3 artiklassa säädetyt vaatimukset kunkin tason yhtiön ja alatytäryhtiön osalta täyttyvät, mutta kuitenkin enintään emoyhtiölle maksettavaksi määrättyä veromäärää vastaava määrä.

30 Direktiivissä 90/435 jätetään siten jäsenvaltioille nimenomaisesti mahdollisuus valita kyseisen direktiivin 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetyin vapautusjärjestelmän ja sen toisessa luetelmakohdassa säädetyin hyvitysjärjestelmän väliltä (ks. vastaavasti tuomio 19.12.2019, *Brussels Securities*, C-389/18, EU:C:2019:1132, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

31 Ennakkoratkaisupyyntöön sisältyvien tietojen mukaan Belgian kuningaskunta on valinnut direktiivin 90/435 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetyin vapautusjärjestelmän. Esitettyyn kysymykseen on siten vastattava pelkästään tämän säännöksen valossa.

32 Unionin tuomioistuin on todennut tältä osin yhtäältä, että sellaisen jäsenvaltion, joka on valinnut direktiivin 90/435 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetun järjestelmän, velvollisuuteen olla verottamatta voittoa, joka jaetaan emoyhtiölle tytäryhtiönsä osakkaana, ei liity mitään ehtoja ja ainoat tätä koskevat edellytykset on ilmaistu saman artiklan 2 ja 3 kohdassa ja kyseisen direktiivin 1 artiklan 2 kohdassa, ja toisaalta, että tämän 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetyin kiellon piiriin kuuluu myös kansallinen säännöstö, josta voi olla seurauksena se, että vaikka emoyhtiön saamista osingoista sellaisinaan ei kanneta veroa, emoyhtiötä verotetaan näistä osingoista välillisesti (tuomio 19.12.2019, *Brussels Securities*, C-389/18, EU:C:2019:1132, 33 ja 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

33 Unionin tuomioistuimen käytettävissä olevasta asiakirjaaineistosta ilmenee, että lopullisesti verotettuja tuloja koskevassa Belgian verojärjestelmässä säädettiin alun perin, että emoyhtiön saamat osingot lisättiin emoyhtiön veron määräytymisperusteeseen, josta tämän jälkeen vähennettiin näiden osinkojen määrästä 95 prosenttia kuitenkin ainoastaan siltä osin kuin emoyhtiö oli saanut veronalaista voittoa ja ilman mahdollisuutta siirtää lopullisesti verotettujen tulojen vähentämättä olevaa osuutta myöhemmille verokausille (ks. vastaavasti tuomio 19.12.2019, *Brussels Securities*, C-389/18, EU:C:2019:1132, 39 kohta).

34 Kuitenkin 12.2.2009 annetun tuomion *Cobelfret* (C-138/07, EU:C:2009:82) johdosta lopullisesti verotettua tuloa koskevaa järjestelmää muutettiin siten, että vuoden 1992 tuloverokoodeksiin 205 §:n 3 momentin mukaan lopullisesti verotetun tulon se osa, jota ei voida vähentää kyseessä olevan verokauden aikana voittojen riittämättömyyden vuoksi, voidaan vastedes siirtää myöhemmille verokausille, eikä tätä siirtomahdollisuutta ole ajallisesti rajoitettu. Näin ollen siirrettävien tappioiden pienentyminen, johon osinkojen sisällyttäminen emoyhtiön veron määräytymisperusteeseen johtaa, on sittemmin kompensoitu ajallisesti rajoittamattomalla samansuuruisen lopullisesti verotetun tulon siirrolla (ks. vastaavasti tuomio 19.12.2019, *Brussels Securities*, C-389/18, EU:C:2019:1132, 40 kohta).

35 Nyt käsiteltävässä asiassa pääasia ei koske tilannetta, jossa emoyhtiötä olisi verotettu tytäryhtiön emoyhtiölleen maksamista osingoista, vaan tilannetta, jossa analogisesti sen kanssa, mitä kansallisessa lainsäädännössä säädetään sulautuvan yhtiön tappioiden siirtämisestä vastaanottavalle yhtiölle sulautumisen yhteydessä, Belgian verohallinto on sallinut sulautuvalla yhtiöllä olleen lopullisesti verotettujen tulojen ylijäämän siirtämisen vastaanottavalle yhtiölle vain osittain eli sen suhdeluvun mukaan, joka vastaa sulautuvan yhtiön verotuksellisen nettovarallisuuden osuutta siitä kokonaismäärästä, joka muodostuu vastaanottavan yhtiön ja sulautuvan yhtiön yhteenlasketusta verotuksellisesta nettovarallisuudesta.

36 Ensinnäkin on todettava, että direktiivin 90/435 4 artiklan 1 kohdassa ei säädettä

mahdollisuudesta siirtää lopullisesti verotettuja tuloja koskevan Belgian verojärjestelmän kohteena olevien lopullisesti verotettujen tulojen ylijäämien kaltaisia sulautuvan yhtiön ylijäämiä ehdoitta vastaanottavalle yhtiölle. Kuten edellä 29 ja 30 kohdassa on todettu, tässä säännöksessä ainoastaan velvoitetaan jäsenvaltiot valitsemaan vapautusjärjestelmän ja hyvitysjärjestelmän välillä, jotta vältettäisiin tytäryhtiön emoyhtiölleen jakaman osingon taloudellinen kaksinkertainen verotus, eikä siinä säädetä tavasta, jolla vapautusjärjestelmän valinneiden jäsenvaltioiden on sovellettava sitä.

37 Näin ollen jäsenvaltiot saavat määritellä sisäisen oikeusjärjestyksensä vaatimukset huomioon ottaen ne yksityiskohtaiset säännöt, joilla direktiivin 90/435 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetty tulos voidaan saavuttaa (määräys 4.6.2009, KBC Bank ja Beleggen, Risicokapitaal, Beheer, C-439/07 ja C-499/07, EU:C:2009:339, 50 kohta).

38 Toiseksi direktiivissä 90/434 tai missään muussakaan unionin oikeuden säädöksessä ei säädetä oikeudesta siirtää ehdoitta sulautuvan yhtiön edellä 36 kohdassa tarkoitetun kaltaisia ylijäämiä vastaanottavalle yhtiölle sulautumisten yhteydessä, kuten Allianz Benelux väittää.

39 Kolmanneksi on tutkittava, aiheuttaako pääasiassa kyseessä olevan kaltainen lopullisesti verotettua tuloa koskeva järjestelmä saatujen osinkojen välittömän tai välillisen verotuksen, joka on ristiriidassa direktiivin 90/435 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan kanssa.

40 Yhtäältä osinkojen mahdollisen välittömän verotuksen osalta unionin tuomioistuimen käytävissä olevasta asiakirjaaineistosta ilmenee, että pääasiassa kyseessä olevalla lopullisesti verotettua tuloa koskevalla järjestelmällä voidaan varmistaa, ettei vastaanottavaa yhtiötä veroteta sulautuvalta yhtiöltä saaduista osingoista. Tässä järjestelmässä nimittäin säädetään, että emoyhtiön saamat osingot sisällytetään ensin sen veron laskentaperusteeseen, minkä jälkeen 95 prosenttia mainituista osingoista vähennetään veron laskentaperusteesta siltä osin kuin emoyhtiöllä on vielä verotettavaa voittoa muiden verosta vapautettujen voittojen vähentämisen jälkeen. Kyseinen järjestelmä ei näin ollen johda direktiivin 90/435 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan nojalla verosta vapautettujen osinkojen välittömään verotukseen, mitä yksikään huomautuksia esittäneistä osapuolista ei ole myöskään väittänyt.

41 Toisaalta osinkojen mahdollisen välillisen verotuksen – joka olisi direktiivin 90/435 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan vastaista, kuten edellä 32 kohdassa on muistutettu – osalta on määritettävä, estääkö kyseisessä säännöksessä säädetty velvollisuus osingot saaneen yhtiön veron laskentaperusteeseen kohdistuvat verovaikutukset, jotka johtuvat lopullisesti verotettujen tulojen ylijäämän siirtämistä absorptiosulautumisen yhteydessä koskevasta rajoituksesta.

42 Tältä osin on muistutettava, että 19.12.2019 annettussa tuomiossa Brussels Securities (C-389/18, EU:C:2019:1132), joka koski järjestystä, jossa Belgian vero-oikeuden mukaan vähennettiin verotettavasta voitosta vähennettävät tulot, erityisesti lopullisesti verotettujen tulojen ylijäämät verrattuna muihin tuloihin, joiden verovähennyksen siirtäminen oli rajoitettu ajallisesti, unionin tuomioistuin vertaili mainitussa asiassa kyseessä ollutta tilannetta, jossa emoyhtiön oli pitänyt noudattaa verovähennyksissä ylijäämän vähennysten etusijajärjestystä toiseen verovähennykseen nähden, tilanteeseen, jossa Belgian kuningaskunta soveltaisi verovapautusjärjestelmää, jossa osinkoja ei yksinkertaisesti luettaisi lainkaan mukaan veron laskentaperusteeseen.

43 Kuten sekä Belgian hallitus että komissio katsovat, tällaista kahden tilanteen vertailuun perustuvaa päättelyä voidaan soveltaa analogisesti myös pääasiassa siitä huolimatta, että unionin tuomioistuin on tehnyt tämän päättelyn emoyhtiön ja sen tytäryhtiön välisen suhteen yhteydessä.

44 Näin ollen pääasiassa kyseessä olevan kaltaista tilannetta, jossa absorptiosulautumisen yhteydessä sekä sulautuvan yhtiön tappion että lopullisesti verotettujen tulojen ylijäämän siirtoon sovellettiin samaa suhdelukuun perustuvaa rajoitusta, on verrattava tilanteeseen, jossa kyseinen jäsenvaltio on ottanut käyttöön pelkän vapautusjärjestelmän, jossa osingot jätetään veron perusteen ulkopuolelle ja jossa suhdelukuun perustuvaa rajoitusta sovelletaan ainoastaan tappioiden eikä verotettujen tulojen ylijäämän siirtämiseen.

45 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 57 kohdassa, tästä vertailusta ilmenee, että tilanne, jossa suhdelukuun perustuvaa rajoitusta sovelletaan sekä lopullisesti verotettujen tulojen ylijäämän siirtoon että tappioiden siirtoon sulautumisen yhteydessä, ei vaikuta johtavan ankarampaan verotukseen kuin tilanne, jossa osingot olisi jätetty pois osingot saaneen yhtiön veron laskentaperusteesta. Verotuksen neutraalisuuden periaatetta noudatetaan näissä molemmissa tilanteissa.

46 Kuten komissio huomauttaa, jos lopullisesti verotettujen tulojen ylijäämä siirrettäisiin täysimääräisenä vastaanottavalle yhtiölle ja suhdelukuun perustuvaa rajoitusta sovellettaisiin tappioiden siirtoon, kyseisen yhtiön tilanne olisi edullisempi kuin siinä tapauksessa, että Belgian kuningaskunta olisi säättänyt pelkästä verovapautuksesta.

47 Lisäksi unionin tuomioistuin on pääasiassa kyseessä olevaa kansallista lainsäädäntöä koskevissa asioissa muistuttanut, että jäsenvaltioilla on vapaus määrittää, miten direktiivin 90/435 4 artiklan 1 kohdassa säädetty lopputulos saavutetaan (ks. vastaavasti tuomio 12.2.2009, Cobelfret, C-138/07, EU:C:2009:82, 61 kohta, ja määräys 4.6.2009, KBC Bank ja Beleggen, Risicokapitaal, Beheer, C-439/07 ja C-499/07, EU:C:2009:339, 50 ja 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

48 Edellä esitetyn perusteella ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava, että direktiivin 90/435 4 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa säädetään, että yhtiön saamat osingot sisällytetään sen veron laskentaperusteeseen, minkä jälkeen 95 prosenttia kyseisten osinkojen määrästä vähennetään tästä veron laskentaperusteesta, ja että tämä vähennys voidaan siirtää tarvittaessa myöhemmille verotusvuosille, mutta jonka mukaan kyseinen vähennys voidaan kuitenkin siirtää kyseisen yhtiön absorptiosulautumisen yhteydessä vastaanottavalle yhtiölle vain siinä suhteessa, joka vastaa sulautuvan yhtiön nettovarallisuuden osuutta siitä kokonaismäärästä, joka muodostuu vastaanottavan yhtiön ja sulautuvan yhtiön yhteenlasketusta verotuksellisesta nettovarallisuudesta.

Oikeudenkäyntikulut

49 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23.7.1990 annetun neuvoston direktiivin 90/435/ETY 4 artiklan 1 kohtaa

on tulkittava siten, että

se ei ole esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa säädetään, että yhtiön saamat osingot sisällytetään sen veron laskentaperusteeseen, minkä jälkeen 95 prosenttia kyseisten osinkojen määrästä vähennetään tästä veron laskentaperusteesta, ja että tämä vähennys

voidaan siirtää tarvittaessa myöhemmille verotusvuosille, mutta jonka mukaan kyseinen vähennys voidaan kuitenkin siirtää kyseisen yhtiön absorptiosulautumisen yhteydessä vastaanottavalle yhtiölle vain siinä suhteessa, joka vastaa sulautuvan yhtiön nettovarallisuuden osuutta siitä kokonaismäärästä, joka muodostuu vastaanottavan yhtiön ja sulautuvan yhtiön yhteenlasketusta verotuksellisesta nettovarallisuudesta.

Allekirjoitukset

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.